

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Προσκλήσεις για συγκέντρωση

Andeline Dos Santos

University of Pretoria, Νότιος Αφρική

Lucy Bolger

Melbourne Conservatorium of Music, Αυστραλία

ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Η **Andeline dos Santos**, DMus, είναι επίκουρη καθηγήτρια μουσικοθεραπείας και συντονίστρια έρευνας στη Σχολή Τεχνών του University of Pretoria. Υπηρετεί ως συν-αρχισυντάκτρια του *Approaches*. [andeline.dossantos@up.ac.] Η Lucy Bolger είναι επίκουρη καθηγήτρια μουσικοθεραπείας στο Melbourne Conservatorium of Music, Αυστραλία. Υπηρετεί ως αναπληρώτρια συντάκτρια του *Approaches*. [bolger.l@unimelb.edu.au]

Ιστορία δημοσίευσης:

Υποβολή 30 Μαΐου 2023

Αποδοχή 29 Ιουν. 2023

Δημοσίευση 24 Ιουλ. 2023

Ένα περιοδικό είναι κάτι παραπάνω από ένας χώρος όπου οι άνθρωποι παρουσιάζουν και διαβάζουν νέες γνώσεις. Καθώς οι συγγραφείς μοιράζονται άρθρα, αναφορές, συνεντεύξεις, βιβλιοκριτικές, αναφορές συνεδρίων και επιστολές, και καθώς αλληλοεπιδρούμε με αυτά τα κείμενα ως αναγνώστες από διαφορετικούς επιστημονικούς κλάδους, θεωρητικές προοπτικές, πλαίσια και χώρες, συνομιλούμε μεταξύ μας. Όταν οι συγγραφείς λαμβάνουν ανατροφοδότηση από τους κριτές, όταν οι φοιτητές συζητούν το περιεχόμενο ενός νέου άρθρου στην τάξη τους ή όταν οι μουσικοθεραπευτές χρησιμοποιούν την γνώση που αποκομίζουν από μία νέα μελέτη στις συνεδρίες τους, γίνονται ο καθένας μέρος μιας διαρκούς εμπλοκής όχι μόνο με ιδέες, αλλά και του ενός με τον άλλο. Ένα περιοδικό είναι ένας τόπος συγκέντρωσης. Στο βιβλίο *The Art of Gathering* (Η Τέχνη της Συγκέντρωσης), η Priya Parker (2018) εξηγεί ότι «συγκεντρωνόμαστε μαζί για να επιλύσουμε προβλήματα που δεν μπορούμε να λύσουμε μόνοι μας [...] Συγκεντρωνόμαστε για να πάρουμε αποφάσεις. Συγκεντρωνόμαστε μαζί επειδή χρειαζόμαστε ο ένας τον άλλο [...] Συγκεντρωνόμαστε για να τιμήσουμε και να αναγνωρίσουμε» (σελ. 15, ελεύθερη μετάφραση). Ο προσεχτικός αναστοχασμός του πώς και γιατί συγκεντρωνόμαστε είναι σημαντικός για τη βελτιστοποίηση αυτών των εμπειριών. Η Parker γράφει ότι αν δεν εξετάσουμε τις υποθέσεις που βρίσκονται πίσω από τη συγκέντρωση, μπορεί απλά να αναπαραγάγουμε παλιές, ξεπερασμένες μορφές και να χάσουμε τη δυνατότητα γέννησης καινοτόμων και μεταμορφωτικών πρακτικών. Οι συγκεντρώσεις μπορούν να διατηρήσουν ζεστασιά και θερμότητα. Καλωσορίζουμε τις θερμές ιδέες που επιβεβαιώνουν τις πρακτικές μας, υποστηρίζουν την αξία του έργου μας και γιορτάζουμε την μεταμόρφωση που προσφέρει η μουσικοτροπία. Αγκαλιάζουμε ακόμη την ζεστασιά της κριτικής και των εύστοχων ερωτημάτων καθώς προκαλούμε το υφιστάμενο καθεστώς (status quo).

Σε αυτό το τεύχος του *Approaches*, η έννοια της μουσικής και της μουσικοθεραπείας ως χώρου συγκέντρωσης – ενός χώρου σύνδεσης, προσπάθειας για προσωπική και κοινή κατανόηση, και προσφοράς εποικοδομητικής κριτικής – απεικονίζεται με διάφορους ενδιαφέροντες τρόπους.

Οι Laura Teutsch, Sara Petrie και Heidi Ahonen χρησιμοποιούν τη μικροανάλυση και τη φαινομενολογία για να περιγράψουν τους ποικίλους τρόπους με τους οποίους η αυτοσχεδιαστική μουσική ψυχοθεραπεία πρόσφερε χώρο για την ανάπτυξη της αυτο-αποτελεσματικότητας ενός πελάτη. Η Priya Shah και οι συνεργάτες της παρουσιάζουν την ομαδική μουσικοθεραπεία ως έναν χώρο υποστήριξης ανθρώπων με διατροφικές διαταραχές για συναισθηματική έκφραση και εξερεύνηση της ταυτότητάς τους. Η Deborah Parker και οι συνεργάτες της εξετάζουν τους τρόπους με τους οποίους η μουσικοθεραπεία προσέφερε έναν χώρο μεταμόρφωσης της εμπειρίας του τοξικού στρες για τέσσερα παιδιά πρόσφυγες από την Παλαιστίνη που ζουν στο Λίβανο.

Στην έρευνά τους, οι Fabian Joyce και Hillary Moss μάς προτρέπουν να λάβουμε υπόψη τον τρόπο με τον οποίο οι μουσικοθεραπευτές και οι μουσικοί της κοινότητας μοιράζονται επαγγελματικούς χώρους σε κοινοτικά πλαίσια, και προσφέρουν ιδέες σχετικά με την επαγγελματική συνεργασία και σύμπραξη. Στην βιβλιογραφική της ανασκόπηση, η Mi Hyang εξετάζει τη διεπιστημονική συνεργασία από διαφορετική σκοπιά. Συγκεντρώνει τους διαλόγους σχετικά με τη μουσική, τη μουσικοθεραπεία και την ενσυνειδητότητα από τη βιβλιογραφία στον τομέα της υγείας και παρουσιάζει μια εκτενή επισκόπηση της τρέχουσας κατανόησης του θέματος. Ανταποκρινόμενη στη βιβλιογραφική ανασκόπηση της Hyang, η Jo Parsons προσφέρει έναν κριτικό σχολιασμό, ενώ παράλληλα αυτό το τεύχος περιλαμβάνει αρκετές κριτικές βιβλίων και αναφορές συνεδρίων που αντικατοπτρίζουν διάφορα είδη συγκεντρώσεων γνώσης και επαγγελματιών. Με διάφορους τρόπους, αυτοί οι πολλοί συγγραφείς συνεισφέρουν στον συνεχιζόμενο ακαδημαϊκό μας διάλογο στο *Approaches*. Στο μέλλον, θα συνεχίσουμε να βελτιώνουμε και να αναλογιζόμαστε τον χώρο συγκέντρωσης που είναι το *Approaches*. Και, με τα λόγια της Priya Parker, θα «στοχαζόμαστε τις βαθύτερες υποθέσεις μας» καθώς προχωρούμε, καθώς προσπαθούμε να διατηρήσουμε και να εξελίξουμε ένα συμπεριληπτικό, προσβάσιμο και ενημερωτικό χώρο. Σας καλωσορίζουμε σε αυτόν τον χώρο συγκέντρωσης και ελπίζουμε να απολαύσετε αυτό το τεύχος του *Approaches*.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Parker, P. (2018). *The art of gathering: How we meet and why it matters*. Riverhead books.